

LIBRIS

Radu Ștefănescu

important
e să te faci
nevăzut

Radu Ștefănescu

important e să te faci nevăzut

Tracus Arte

2016

Cuprins

am obosit e târziu	5
ideea	6
ar trebui să știi	7
un cățeluș înghețat așteaptă în fața unui supermarket	8
seară	9
calea ferată	10
acuarelă	11
ceaiul pe aragaz	12
acest jpg	13
mama coase	14
mântuit va fi cel iubit de-un copil	15
acum	16
mai am câteva poze cu voi	17
soarele în curtea școlii	18
de fiecare dată când sun	19
dormi spune mama	20
prea mult soare dintr-o dată	21
euharistia	22
aveau aerul că știu deja ce gândesc	23
aseară	25
plimbările mele	
pe-același drumuri lente	26

Maggie era compusă dintr-o bluză	27
azi am fost în botanică	28
linii lungi	29
fetiță-n volănașe albe	30
dimineața trece	
ca o doamnă frumoasă	31
deschid ușa acestei case	32
azi am dat cu aspiratorul	33
te fâțâi prin bucătărie	
cu un ibric în mână	34
feng șui	35
o zonă precisă pe cer	36
late man	38
matematici	39
ființă și timp	41
trinidad	43
take 5	44
vino, zână măseluță	45
doar în joacă, mamă	46
seara când trec prin Grozăvești	47
să vii de departe	48
plouase, ea	49
sprijineam un felinar cu ghirlande	50
oboseala asta	51
vânt sângerând printre nuferi	52
„metafora va muri înecată în propria vomă”	53
azi dimineață	54
blues	56
Doamne, câtă arșiță ne dai	57
mai stai dragostea mea	58
și tu	59

în cele din urmă	60
azi a nins	61
prietene, deschide fereastra	62
când trec prin dreptul biroului	63
poate mâine	64
Elaine	66
298 de voci cântă Mântuitorului	
întru slava Sa	67
simetrie	68
o față	69
$20-3=18$	70
aici câștigă incurabilul	71
ziua când în sfârșit înțelege	72

am obosit e târziu

plecați

surâsul meu a fost fals

melancolia mea a fost falsă

surâsul și melancolia mea sunt monologuri utilitare

la ora asta pieptul meu e descoperit craniul meu o groapă
comună

plecați – muzica mea supremă e oricum a altora

tristețea mea e licențioasă

mergeți dracului frumos acasă

acum vreau să-mbrățișez cu gândul locul din stânga mea

unde n-a mai venit nimeni

cu gândul meu negru limpede cu gândul meu

de-o rară splendoare

să mângâi ceașca asta curată ca lacrima

spre care arătătorul ei s-a aplecat încet să stingă țigara

și-a rămas nemișcat

în aer

ideea

că noaptea n-am nicio idee
cu dreapta-mi mângâi
femeia
cu stânga mă masturbez prelungind ideea
că suntem doi
și eu mă simt iremediabil singur
totuși iată-ne de mână într-un portal de *creative writing*
unde studiem limbajul

apoi scriem despre noi doi și lumea sensibilă
scriem și lumina țâșnește din noi în toate părțile
scriem despre dragoste ură și celelalte chestii supreme
la început mai mult naiv și dezordonat
pe urmă din ce în ce mai bine
mai dezinvolt

un bărbat blând și frumos din copilăria mea îndepărtată
mă pocnește cu rigla
probabil din cauza ortografiei
când totul e perfect îmi ia caietul și pleacă
îmi ia caietul și-l arde

ar trebui să știi
în fiecare
seară
când tu cobori
ea
urcă
pe cealaltă scară
întotdeauna pe cealaltă scară
cu pași egali
mișcări
reci
precise
cu coapsele ei albe
pe treptele negre
ajunge la ultimul etaj
șterge mailurile
închide
computerul
cu părul și roind de apă
deschide fereastra
te strigă
surâde
se aruncă-n gol